

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

D.Philippo Melanchthoni, praeceptoris suo perpetua obseruantia colendo,
Ambrosius Cl. S. D.

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

D. Philippo Melanchthoni, præce-
ptori suo perpetua obseruantia
colendo, Ambrosius

Cl. S. D.

*Quantæ sit curæ Episcopis salus et concordia
Ecclesiæ, Spirënsis recusatiõe sua satis declarat: quã
spero istis incõmodo, nobis emolumento fore. Inte-
rea unum hoc quotidianis & ardentibus precibus
à Deo patre Domini nostri Iesu Christi peto, ut ali-
qua saltem pax inter nostros doctores constitua-
tur, præsertim ne certamen de Cœna Domini re-
nouetur: sed nobis usitatam & aliquot annos rece-
ptam doctrinæ formam retinere concedatur. Ea
si mutabitur, metuo secuturas in Ecclesijs nostris
confusiones & turbas horrendas et infinitas, quas
sedare nec sapientia nec potentia humana ulla po-
terit. Deus pater Ecclesias harum ditionum, &
uicinarum, benignè seruet. Videmus enim diabo-
lum horribiter seuire: cuius rei triste exemplum
apud nos edidit, impellens miseros aliquot homi-
nes ad tetra flagitia. Fuit enim apud nos quidã a-
henarius nomine Erhardus, qui cum priuigna sua
Anna quinq; annos consueuit. Quæ ex uago con-
cubitu nata, prorsus corpore fuit monstroso, non
cæca modò, sed oculos omnino nullos habens: qui,
ea annum unum ætatis nondum egressa, exulcera-
tionib. purulentis corrupti perierit, ita ut cauita*

F 5 tes

tes uachæ palpebris testæ hiarent in pectore, è dorso deformiter extuberans gibbus prominebat. ea ex uitrico liberos suscepit quatuor, qui oēs salui & incolumes in lucē editi sunt. horū tres mater in suo marito enecauit, et aut in flumina abiecit, aut indumētis sepeliuit: quartū (ut audio) scitū infanti masculū, ipsa filia cum in partu sola esset, ne proderetur uagitu, præhensō gutture, fractaq; ceruice ipsius et brachio, trucidauit. Hi oēs diuinus rapti ad supplicium, cum mater Vualburga adduceret obitricē, consultura eam de filii morbo, quē non ignorauit. Quæ, re cōperta, eius rei iudici et mihi iudicium fecit. Tum ille ex officio uitricum & matrem comprehendit, & in carcerē conijci, puerperam catenis uinctam adseruari iubet: donec tādē questione facta, ultimo supplicio sunt adfecti, ex sententia Lipsiæ dicta. Pater securi percussus, mater cum filio comusæ rota, eiq; imposita, xii die seu idibus Augusti.

Alastores huiusmodi, etiā umbra sua alios ledere pergunt: usq; adeo certam pœnam accersere nō est dubium. Spero tamē iram Dei leniorē fore: siquidem miseris hominib. ueræ conuersionis riu. uisib. cōspicua fuerunt. Excepta matre anu, que stupbat præ reliquis, aut metu pœnæ, aut cōscientia triū parricidiorū onerata. Respondit interrogata, breuiter quidē, sed ut nulla desperationis aut impa-

impatientiæ indicia subessent. Priuigna uerò ipsa capita doctrinae Christianae, quæ partes Catechismi uocamus, exactè recitare poterat: et dictum Christi Ioannis tertio sepius repetebat, eoque se erigebat. Vitricus semper presenti erat animo, spectatores ad studium audiendi & discendi uerbi diuini, uigilantiam in regenda uita adhortabatur: culpam deprecatus, intercessionem fraternam implorabat, cumque eum oppido egressurum admonerem, ne conspectu loci, in quo supplicio adficiendus esset, animo frangeretur, respondit: Ob Gott will nein, lieber herr, ich füle in meinem hertzen daß ich schon selig bin. Quæ uox digna fuit uisa, qua prædicetur exemplum dicti iustificati fide pacem habemus. Ne uerò suspicio esset, casu uocem hanc effudisse eum, non admonitus rationem subiecit: & gratissimam mihi fidei confessionem edidit, qua se erexit contra tentationem de indignitate & particularitate ex institutione Baptismi & Cœna Domini: cum in illa mandat Christus, doceri & baptizari omnes gentes: & in hac iubeat omnes bibere, non (inquit) excludi nos miseros & sceleratos homines metumus, receptis tantum ijs qui in mundo uirtutibus, potentia, genere & opibus antecellunt, sed promissionem de peccatorum remissione, quam doctrina Euangelij proponit, & communionem omnium
 be ne-

beneficiorum filij Dei Domini nostri Iesu Christi, cuius corpus & sanguinem uerum comedimus & bibimus, ad nos quoq; pertinere statuamus. Hanc consolationem, ut secum priuigna & uxor apprehenderent, obnixè eas rogabat. Ita in certam spem ueni, ueram hanc conuersionem angelis Dei plus uoluptatis, quàm nobis tristitiæ attulisse: qui eorū corpora propter incestum & parricidia sædissime laniari, non sine gemitibus & acerbis doloribus coràm intueri sumus coacti. Deum Patrem toto pectore oro, ut diaboli furores, qui tetrioribus & tristioribus lapsibus nos implicare conatur, reprimat: nosq; Spiritu suo sancto regat, ut in uero timore & fide ambulemus: & ex misera uita euocati, læti migremus in æternam Filij Dei, omniumq; sanctorum angelorum & electorum consuetudinem: Amen. Bene & feliciter uale, Mariebergi, Anno M. D. L VII, Augusti die xvi.

Eximia pietate & doctrina prædico, D. Gabrieli Zwilling, Ecclesiæ Torgensis Parrocho, domino ac patrono suo in primis obseruando, Ioan. Marcellus S. D.

Etsi, uenerabilis domine Magister, me omnino impudenter facturū satis certè scio, si te meis uerbis literis interpellare ausim: tamen fretus tua humani-